

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

sin Betydning at fremhæve, at Kravet er stillet over for Ministeren fra Rigsdagens Side.

I Betragtning af disse Kendsgerninger kom det mig — og jeg gav ogsaa Udtryk for det — noget overraskende, at Modstanden, da jeg i 1933 kom med mit Forslag om Nedlæggelse af 5 saadanne af Befolkningen forladte Sidebaner, særlig skulde komme fra Partiet Venstre, som et Par Aar i Forvejen ved dets Formand havde krævet, at jeg skulde gaa i Aktivitet over for dette Spørgsmaal, og at de lokale Interessers Repræsentanter — disse Modstandere, som man altsaa paa Forhaand maa regne med, at enhver Banenedlæggelse har, der ex officio forsvarer deres Kreds's Interesser, ligesom de Herrer har gjort det i Dag — havde saa stor Indflydelse paa de 2 Partiers Holding, da Afgørelsen skulde træffes her i Tinget.

Der er alligevel fra den Forhandling om Banenedlæggelser, som fandt Sted dengang, visse Udtalelser fra Partiet Venstres Side, som jeg nu, da Spørgsmaalet om Banenedlæggelser atter foreligger, gerne vil fremhæve. Det ærede Medlem Hr. Fuglsang har i Dag fremhævet det ene Punkt, nemlig at Venstres Udvalgsmedlemmer dengang i Folketingsbetænkningen, hvor de altsaa i øvrigt argumenterede for en Udsættelse af Nedlæggelsen af de 5 Baner, udtalte, at man fastholdt Princippet om, at Baner, der ikke af Befolkningen udnyttedes i et saadant Omfang, at Opretholdelsen af disse maa siges at være samfundsmæssigt og økonomisk forsvarlig, bør nedlægges. Endvidere krævede man fra Venstres Side, at der, forinden en Bane blev nedlagt, fra Statsbaneledelsens Side var gjort alt, hvad der kunde gøres, for at forenkle og billiggøre Driften, og man pegede fra Venstres Side i saa Henseende paa Stykgodsudvalgets Anvisninger, som man erklærede burde følges overalt og konsekvent. Samtidig vilde man da med Vægt kunne stille Krav til Befolkningen om større Benyttelse af Banerne, hvis de skulde kunne opretholdes.

Jeg ønsker at fremhæve disse Venstres Betragtninger i 1933, fordi Forholdet er det, at ved de 2 Baneanlæg, der her foreslaas nedlagt, er alle de af Venstre i 1933 krævede Betingelser for en Banes Nedlæg-

gelse opfyldt og til Stede. Banernes Befolkning fik, som det ærede Medlem Hr. Fuglsang indrømmede, et forsvarligt Varsko i 1933, da Underskuddet for 1930—31 blev opgjort til 740 000 Kr., og da samtidig en Del af de undersøgte Baner blev foreslaaet nedlagt. Stykgodsudvalgets Forslag til Forenkling, herunder altsaa ogsaa en mindre hyppig Toggang, er til Punkt og Prikke gennemført, endda med gunstige Resultater, altsaa med større Nedbringelse af Udgifterne end forventet. Statsbanernes Fragtagetur har gennemtrawlet disse to Baners Egn, som andre Baners Egne, for at erhverve eller fastholde Kunder til Banen; men Flugten fra Banen til andre Befordringsmidler, som allerede var konstateret i 1930—31, er fortsat i forstærket Grad, saaledes at i Aarene siden 1930—31 $\frac{2}{5}$ af Personindtægten og over Halvdelen af Godsindtægten er forsvundet for disse 2 Baner.

Jeg vil gerne fremholde netop dette, naar man nu siger, at det er ude i øde Egne, og at Banerne har en Kulturmission. Selvfølgelig kan man ikke fordre, at saadanne Baner skal give Overskud. Det har vi jo heller ikke paa nogen Maade tænkt os. Man havde fra Stykgodsudvalgets Side sagt: Kan vi komme ned med Udgifterne saa og saa meget, kan vi regne med 400 000 Kr. i Underskud, saa vi har ikke tænkt paa at gøre noget ved disse Baner. Det, der nu foreligger, maa ses i Relation til, hvordan Banen hidtil har været søgt af Befolkningen. Den bragte dog en Person- og Fragtindtægt paa 740 000 Kr. i 1930—31, og denne er nu gaet ned til 400 000 Kr. Det er i Relation hertil, man maa se dette Forslag, og det er herudfra, man maa konstatere, at Befolkningen har forladt Banerne.

Jeg vil gerne nævne et lille typisk Eksempel paa Befolkningens Stilling til disse Baner. Der findes oppe paa Himmerlandsbanerne et lille offentligt Sidespor med Biletsalgssted og Trinbræt, der hedder Østerbølle. Det viste sig, at Trafikken var gaet saa stærkt tilbage, at Fragten for Stykgodset kun udgjorde knap 300 Kr. aarlig, og at der i de 9 Maaneder af 1933 kun var indgaaet 15 Vognladninger til Sidesporet. Dette var opretholdt med fuld Betjening af lønnet Personale. Man fik en Indstilling om at nedlægge dette Sidespor, saaledes at man bevarede Stedet som Trinbræt, altsaa